

Predica de la Krefeld Sâmbătă, 01 aprilie 2006, 19.30

Ewald Frank

[Se cântă...] Laudă și mulțumire Domnului Dumnezeuului nostru. Noi am cântat din toată inima și ne-am gândit la Enoh: el a fost mutat și nu a mai fost găsit pe pământ. La fel și noi vom fi mutați și nu vom mai fi găsiți pe pământ. „*Doi inși vor fi în același pat; unul va fi luat și altul va fi lăsat.*” Fiecare cuvânt, fiecare gând exprimat în Sfânta Scriptură este prețios – te poți adânci în acesta. Dacă mă gândesc că acum se sărbătorește cea de-a 197 aniversare de la nașterea lui Darwin, omul responsabil de inventarea teoriei evoluționiste. În 1925 a avut loc în SUA prima dezbatere referitoare la această teorie – dacă să se învețe sau nu, această teorie... Dar noi citim în Evrei 11 „*Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.*” Când fiica lui în vârstă de 10 ani a murit de cancer, Darwin ar fi trebuit să se pocăiască și să fi întrebat: „Ce vrei Tu să-mi spui prin aceasta?” Dar s-a întâmplat contrariul: el s-a întors împotriva lui Dumnezeu.

Noi suntem recunoscători pentru harul pe care ni l-a dăruit Domnul, și aș dori să vă urez tuturor bun venit, mai ales tuturor aceluia care sunt azi aici pentru prima oară. Avem o vizită din Israel, o soră care l-a cunoscut pe fratele Mehnert, iar acum ea locuiește împreună cu soțul ei la Düseldorf. Unde sunteți? Vă rog să vă ridicați. Da, aceasta este noua familie – Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru, într-un mod deosebit!

Mai este apoi fratele nostru Prince Hempel din Ghana. Pe unde este el? Sau a mers la cineva în vizită? Momentan nu-l văd.

Avem apoi vizite din America de sud, din Brazilia. Unde sunt frații noștri din Brazilia? Vă rog să vă ridicați. Iată-i pe frații noștri din Brazilia, din Portugalia. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele nostru din Portugalia. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe cei doi frați ai noștri din Brazilia. Simțiți-vă bine în mijlocul nostru.

Noi suntem mare familie, în Domnul. Apoi îl văd aici pe fratele nostru Elis din Edmonton, Canada, care a venit împreună cu familia lui. Te rog să te ridici. Unde este restul familiei? Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele nostru! Unde este restul familiei? Mama și cei doi copii sunt undeva în adunare. Dumnezeu să vă binecuvânteze! El să-i binecuvânteze pe toți cei care sunt azi aici.

Unde avem vizitatori care sunt pentru prima dată aici? Vă rog să vă ridicați mâinile. Cine este azi aici, pentru prima dată? Vă rog să vă ridicați. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Pretutindenii, de aproape și de departe... Avem aici un autocar întreg, din România, și le dorim fraților și surorilor bun venit. Oricine călătorește 1700 de km ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu, confirmă ceea ce scrie în Amos 8.11 – Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea Cuvântului Său. Și vedem acest lucru împlinit înaintea ochilor noștri.

Apoi toți frații și surorile noastre din Republica Cehă, Slovacia, Polonia, Italia, Elveția, Austria, Franța, Olanda, Belgia, de pretutindenii sunt adunați aici frați și surori ca să asculte Cuvântul sfânt al lui Dumnezeu și să-și trăiască pregătirea pentru ziua slăvită a revenirii lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Apoi, am primit salutări de la jumătate din lume – din Kenya, din Africa... iar fratele Walstrem ne salută, la fel și fratele Manfred din Chile. Da, mulți frați și surori... fratele Joe din Lima, Peru transmite salutări. Toți ne salută în Numele Domnului.

Este apoi în mijlocul nostru fratele Graaf, care a făcut o vizită în Chile, în martie, împreună cu soția lui. Ei au fost o binecuvântare pentru toți prietenii noștri din Chile. Frate Graaf, te rog ridică-te, ca să te vadă toți. Acesta este fratele Graaf din Elveția. Și Dumnezeu i-a binecuvântat pe fratele și pe sora noastră și i-a folosit într-un mod puternic în Chile, și a făcut din ei o binecuvântare acolo.

Apoi este aici fratele Daniel din Timișoara, România. Te rog ridică-te, ca să te poată vedea toți. Toți îl cunoaștem pe fratele Daniel – Dumnezeu să te binecuvânteze în mijlocul nostru. Fratele

Ionuț din București ne salută, iar noi transmitem acum aceste salutări.

Sunt aici și frații noștri din Paris, fratele Didier, și toți frații noștri din Orleans, Bruxelles, Lyon... da, se poate spune că suntem adunați aici din întreaga Europă. Fratele Müller din Austria... Am uitat pe cineva? Toți frații și toate surorile au venit ca să asculte împreună cu noi Cuvântul lui Dumnezeu, și să trăiască prezența și binecuvântările lui Dumnezeu. Simțiți-vă ca acasă.

Apoi avem o veste foarte bună. De curând am anunțat aici că o pereche care este azi în mijlocul nostru, dar care nu doresc să fie amintiți cu numele... ei nu doresc să fie lăudați... au avut pe inimă să cuprindă cele cinci broșuri ale noastre într-o singură carte, și de luni încolo această carte poate fi cumpărată în toate cele trei țări vorbitoare de germană (Germania, Elveția, Austria) din orice librărie. Titlul principal spune: „Ce spune Scriptura?” Apoi „Verificarea învățăturilor creștine de bază”. Apoi broșurile sunt enumerate aici, pe prima pagină: „Creștinismul ieri și azi; Planul lui Dumnezeu cu omenirea; Revenirea lui Isus Hristos; Botezul, Cina Domnului, spălarea picioarelor; Este scris”. Totul este cuprins într-o singură carte. Aș dori să dăruiesc fiecărei familie câte un exemplar. Nu șase cărți, pentru fiecare membru al familiei, ci aș dori să înmânez personal câte o carte fiecărei familii. Pentru mine este o mare bucurie, și sunt recunoscător că oamenii sunt trimiși de Dumnezeu, sunt folosiți de Dumnezeu. Ceea ce nu putem face noi, fac alții. Și Dumnezeu i-a binecuvântat s-o facă.

Cartea conține și niște fotografii la sfârșit. Mă bucur că este și Ierusalimul, Golgota, Grădina mormântului. Prietenii noștri au avut pe inimă lucrul acesta, și anume ca Ierusalimul, Israelul, să nu fie uitat, și mai ales Golgota să nu fie uitată. Spre uimirea mea, este și fotografia fratelui Branham, cu lumina supranaturală, și chiar și fotografia norului. Și acest cuplu se află azi în mijlocul nostru. Ei au spus că Dumnezeu le-a pus pe inimă acest lucru, și ei dăruiesc bisericii această carte. Da... Închipuiți-vă acest lucru. Dumnezeu să vă binecuvânteze, acum și în veci!

Ar putea fi relatate multe lucruri, mai ales despre călătoria din martie, prin Pakistan. Au fost opt adunări. Tot orașul a fost umplut cu afișe și bannere, și acest lucru s-a întâmplat într-o țară musulmană. 97% sunt musulmani; și totuși s-a ținut o adunare în aer liber, și au fost circa o sută de polițiști – unii în uniforme, alții în civil – ca să asigure ordinea în această adunare de câteva mii de oameni. Sigur că Dumnezeu oricum păzește. Dar când și poliția este acolo, atunci oamenii pot să vadă că se asigură paza. Pe Dumnezeu ei nu-L văd întotdeauna. Deci, noi am fost recunoscători.

Și vă puteți aminti cu toții: a fost aici un frate care este membru al Parlamentului, el a auzit de curând despre ceea ce a făcut Dumnezeu, și acest lucru i-a atins inima. În primul sfârșit de săptămână al anului 2005 el a fost aici și a spus: „Frate Frank, lucrul acesta trebuie făcut de cunoscut în țara noastră. Poporul meu trebuie să cunoască acest mesaj” Și așa s-a întâmplat. A avut o adunare în aer liber, pe un stadion mare, și au participat mii de oameni ca să asculte Cuvântul Domnului. S-a transmis prin difuzoare puternice, ca să poată să audă toți. Au putut auzi și cei care nu au venit. Nu este acesta har? Nu este aceasta mâna Domnului? Noi suntem foarte recunoscători pentru aceste lucruri.

Nu ne vom ocupa acum de ceea ce se întâmplă la Roma. Am auzit cu toții căruia dintre cei 15 ce urmau să fie numiți cardinali, i s-a acordat primul acest titlu: lui Levada. El a fost primul care și-a plecat genunchii și a sărutat inelul, și a fost îmbrăcat în purpură. Apoi dacă citim în Apoc. 17 și 18, de trei ori la rând este scris despre cetatea îmbrăcată în purpură și stacojiu, împodobită cu aur și pietre scumpe. Atunci nu mai e nevoie să faci multe cercetări. Trebuie numai să citești Biblia, și poate să te mai uiți și la televizor ca să vezi culoarea purpurie, și apoi te uiți iarăși în Biblie, și nimeni nu mai are nevoie să întrebe ce și despre cine este vorba. Atunci toți vor recunoaște despre ce este vorba.

Nu vom ocupa timpul cu aceasta... Noi vedem cum are loc unirea... Eu nu doresc să intru în detalii, dar chiar și la Roma, cel mai înalt rabin a făcut o vizită la cea mai mare moschee musulmană și l-a invitat pe imam să vină să viziteze cea mai mare sinagogă. Iar

papa a declarat că cele trei religii mondiale trebuie să conlucreze ca să ajungă la pacea mondială. Nu este necesar să facem nici un comentariu. Ordinea mondială se materializează în fața ochilor noștri. Pe noi însă ne interesează ce are Dumnezeu să ne spună nouă, ce lucrează El în Biserică, ce a făgăduit El. Și spunând aceasta mă gândesc că după 2000 de ani I-a plăcut lui Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Branham în același mod cum a binecuvântat El la început, folosindu-l așa cum au fost folosiți de Dumnezeu apostolii și prorocii, pentru a informa această ultimă generație... Membrul parlamentului SUA, Ashkroft, a spus: „Noi suntem prima generație care trebuie să înțeleagă că va fi ultima.” Prima generație care trebuie să înțeleagă că va fi ultima! Iar la sfârșitul timpului harului Dumnezeu a trimis o slujbă profetică, ca să ne facă de cunoscut pe Dumnezeul Atotputernic, ca să ne facă de cunoscut planul de mântuire al lui Dumnezeu și să-L experimentăm personal pe Isus Hristos ca Același ieri și azi și în veci, să devenim martori oculari ai lucrării făcute de Dumnezeu în timpul nostru. Și mai ales în legătură cu slujba Domnului nostru, care de asemenea a trebuit să fie proroc. Unii oameni se poticnesc dacă noi vorbim și despre umanitatea Răscumpărătorului nostru. Dar El trebuia să devină om, din pricina omenirii. Dumnezeu nu poate să moară. Dumnezeu este nemuritor, așa este scris în 1 Tim. 6.16-17. Și Domnul nostru a trebuit să ia locul nostru, să moară în locul nostru, a trebuit să ia asupra Lui despărțirea de Dumnezeu, a trebuit să strige pe crucea Golgotei: *„Dumnezeul meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?”* În Ps. 22 era scris demult acest lucru, dar apoi a venit împlinirea pe crucea Golgotei. El a trebuit să fie și proroc, pentru că Dumnezeu a spus prin Moise: *„Domnul, Dumnezeul vostru, vă va ridica dintre frații voștri un proroc ca mine.”* Haideti să lăsăm fiecare verset așa cum este și în locul în care este, să vedem contextul în care este scris, pentru că acolo îi este locul.

Suntem foarte recunoscători pentru că Dumnezeu ne-a dăruit harul să respectăm Cuvântul Său mai presus de orice. Fie ca respectul acesta față de Cuvântul Său să rămână în noi până la sfârșit.

Aș dori să citesc niște versete... Astăzi vom avea și cina Domnului, și aș dori deja de pe acum să includ și timpul Paștelui... În vinerea mare vom fi la Hamburg, dacă Dumnezeu ne permite. Sâmbătă vom fi la Berlin, duminică la Praga, luni la Stuttgart în Boblingen. Azi aș dori deja să amintesc ceea ce s-a întâmplat în vinerea mare. Apoi vă rog să mă înțelegeți și pe mine: zilele de 1 și 2 aprilie au pentru mine o importanță deosebită.

Noi privim spre Domnul: El va binecuvânta peste măsură în acest sfârșit de săptămână. El va mântui, va dăruia siguranța credinței celor ce nu o au încă – siguranța iertării, a împăcării cu Dumnezeu, siguranța că Dumnezeu ne-a primit în Hristos, și că noi nu suntem numai spectatori ci suntem oameni din casa lui Dumnezeu, frați și surori în Domnul și fii și fiice ale lui Dumnezeu. E atât de minunat că fiecare cuvânt al lui Dumnezeu este adevărat. Primiți tot ceea ce vom citi din Scriptură... Și așa cum am auzit în cuvântul de introducere, credința trebuie să fie în legătură cu auzirea Cuvântului. Și când auzim Cuvântul lui Dumnezeu, atunci suntem de acord cu acesta și-L rugăm pe Dumnezeu să facă în noi în fiecare personal, ceea ce a spus în Cuvântul Său.

Începem cu Psalmul 98, de la v. 1-3: „*Cântați Domnului o cântare nouă, căci El a făcut [sau: isprăvit – n.tr.] minuni.*” Același cuvânt „isprăvit” este scris în Ioan 19.30: „*S-a isprăvit!*” Pe crucea Golgotei s-a întâmplat „S-a isprăvit.” „*Dreapta și brațul Lui cel sfânt I-au venit în ajutor.* [sau: I-au adus biruința – n.tr.]” Noi nu doar cântăm „Isus este Biruitorul” ci El și este Biruitor! El a biruit moartea și locuința morților și a înviat în a treia zi. V. 2 din Ps. 98: „*Domnul Și-a arătat mântuirea, Și-a descoperit dreptatea înaintea neamurilor. Și-a adus aminte de bunătatea și credincioșia Lui față de casa lui Israel: toate marginile pământului au văzut mântuirea Dumnezeului nostru.*” „*În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți.*” Fapte 4.12

Când am văzut această mulțime din adunare, mi-a venit cuvântul din Matei 8.11: „*Dar vă spun că vor veni mulți de la răsărit și de la apus, și vor sta la masă cu Avraam, Isaac și Iacov în*

Împărăția cerurilor.” Vă gândiți voi acum la alții, sau la voi înșivă? Puteți voi să spuneți „Doamne iubit, eu mă pot include în această mulțime care va lua parte într-o zi, în ceruri, la ospățul de nuntă.”? Și cântăreții cântă adesea „Ei vin din est și din vest, ei vin din sud și din nord.” Chiar și faptul că noi ne adunăm din diferite națiuni ca să ascultăm Cuvântul, este o dovadă că facem parte din biserica Mireasă. „Ei vin din est și din vest, ei vin din sud și din nord...” Acestea sunt zile și ceasuri de pregătire pe care ni le dă Dumnezeu.

În Efeseni 2 avem vestea minunată despre ceea ce s-a întâmplat pentru noi. Efeseni 2.1, 2: „*Voi erați morți în greșelile și în păcatele voastre, în care trăiați odinioară, după mersul lumii acesteia, după domnul puterii văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării.*” Te-ai putut include tu în v. 1? „M-a înviat pe mine, care eram mort în greșeli și păcate!” Primiți-o și acceptați-o pentru voi, personal. Toți cei care încă nu au trăit întoarcerea aceasta la Hristos, fie ca aceasta să fie ziua în care Cuvântul să se împlinească cu fiecare personal.

V. 4: „*Dar Dumnezeu, care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit...*” Ce L-a determinat pe Domnul slavei să devină om? El ne-a iubit! El a luat asupra Sa ocară cum nimeni altul dintre câți au trăit pe pământ n-a mai făcut-o – era iubirea Lui pentru tine și pentru mine. „*Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.*” „*...măcar că eram morți în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos...*” Aceasta nu se va întâmpla nu știu când, ci s-a isprăvit! S-a întâmplat! Răstignirea, moartea, a fost răfuiala cu tot trecutul, iar învierea a fost începutul cel nou pentru toți aceia care au murit cu Hristos. Pe cât de sigur a înviat El din morți, la fel de sigur, din punctul de vedere al lui Dumnezeu noi am înviat împreună cu El, la o viață nouă.

La sfârșitul v. 5 spune: „*prin har sunteți mântuiți.*” Binecuvântat să fie Domnul! „*Prin har...*” v. 6: „*El ne-a înviat împreună, și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus, ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a*

harului Său, în bunătatea Lui față de noi în Hristos Isus.” Aceasta este mântuire deplină – o mântuire care trece dincolo de timp, și care este valabilă toată veșnicia. Și lucrul minunat este că niciodată nu trebuie retractată, pentru că hotărârile lui Dumnezeu sunt ca și cuvintele Sale, „Da” și „Amin”.

În v. 8 spune: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Căci noi suntem lucrarea Lui, și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.” Nu este vorba despre faptele noastre, ci despre faptele credinței, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru noi mai dinainte, ca să umblăm în ele.

Rom. 5 – aș dori să citesc câteva versete foarte importante care ne arată Golgota, ziua măreață a împăcării lui Dumnezeu cu omenirea. Rom. 5.8-9: „Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.” Frați și surori, când nici unul dintre noi n-ar fi putut să întrebe de El, El a întrebat de mine și de tine. Când nici un om nu putea să-L caute, El ne-a căutat pe noi. Și la plinirea vremii, s-a întâmplat. Versetul 9 pune accentul pe sângele împăcării: „Deci, cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.” Prin sângele Lui ne-a fost dăruită neprihănirea, iertarea, harul, mântuirea, totul – de la Dumnezeu, prin sânge! După cum vom vedea, viața este în sânge, și astfel Domnul Și-a dat viața și sângele Lui pentru noi.

În 1 Cor. 15 citim un mesaj minunat: de la v. 21-23: „Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților. Și după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; dar fiecare la rândul cetii lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos. În urmă, va veni sfârșitul...” Noi suntem recunoscători pentru aceste cuvinte care ne călăuzesc în tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru, și chiar mai mult, ne arată că am fost incluși în acesta; nu am primit doar o lecție creștină ci suntem uniți cu Hristos. El S-a unit cu noi, ca noi să putem fi uniți cu El; El S-a făcut ca noi, pentru ca noi să ne

putem face ca El. Totul a fost plănuit de Dumnezeu așa, conform planului de mântuire al Dumnezeului nostru.

În 1 Tim. 2 citim ... unele versete n-am vrea să le citim pentru că este vorba despre păcatul original, despre amăgire, dar pentru că după aceea este vorba despre răscumpărare, atunci trebuie să le citim. 1 Tim. 2.13-14: *„Căci întâi a fost întocmit Adam, și apoi Eva. Și nu Adam a fost amăgit; ci femeia, fiind amăgită, s-a făcut vinovată de călcarea poruncii.”* Nu vrem să intrăm în detalii... Adam a fost un fiu creat al lui Dumnezeu. Eva a fost o fiică creată a lui Dumnezeu. Apoi o vedem pe Maria, și vedem începutul cel nou făcut de Dumnezeu prin zămislirea din Duhul ca să dăruiască trupului care are un început și un sfârșit, o naștere nouă, de la Dumnezeu, prin Duhul – s-o dăruiască întregii omeniri care va crede. De aceea Hristos este întâiul născuți dintre mulți frați. Și îi putem mulțumi lui Dumnezeu din toată inima pentru aceasta, pentru că ne-a cuprins în acest plan de mântuire, pentru că am putut primi o mântuire deplină, împăcare, iertare, mântuire și har, fiind socotiți neprihăniți pe deplin înaintea lui Dumnezeu. Și nu mai rămâne nimic ce ne-ar putea acuza, pentru că a existat această zi a împăcării lui Dumnezeu cu omenirea.

Evrei 2 – citesc intenționat anumite versete, ca să avem o temelie biblică, ca să credem biblic. Evrei 2.14-15: *„Așfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor.”* Avem aici evanghelia, avem aici un mesaj divin eliberator. Și lucrul frumos este că e adevărat, și că Dumnezeu personal era în Hristos împăcând lumea cu Sine.

Acum, numai ca să înțelegem mai bine legământul făcut de Dumnezeu, citesc din două locuri din Vechiul Testament, din Exod. 24. Avem aici în v. 7-8 poporul legământului, cartea legământului. Dumnezeu a prevestit întregul plan de mântuire, prin poporul Său Israel. Exod 24.7-8: *„A luat cartea legământului, și a citit-o în fața poporului. Ei au zis: „Vom face și vom asculta tot ce a zis*

Domnul.” Moise a luat sângele, și a stropit poporul, zicând: „Iată sângele legământului, pe care l-a făcut Domnul cu voi pe temelii tuturor acestor cuvinte.”” „căci acesta este...sângele legământului...” Putem citi și în Mat. 26, putem citi în Marcu: „Acesta este sângele legământului.” Lev. 17 – avem aici descrierea lucrurilor rânduite de Dumnezeu în ceea ce privește răscumpărarea prin sânge. Lev. 17.11-12: „Căci viața trupului este în sânge. Vi l-am dat ca să-l puneți pe altar, ca să slujească de ispășire pentru sufletele voastre, căci prin viața din el face sângele ispășire. De aceea am zis copiilor lui Israel: ,Nimeni dintre voi să nu mănânce sânge, și nici străinul care locuiește în mijlocul vostru să nu mănânce sânge.’” Nu faptele cuiva, ci sângele, viața care este în sânge dăruiește neprihănirea.

Apoi urmează v. 14 din Lev. 17: „Căci viața oricărui trup stă în sângele lui, care este în el. De aceea am zis copiilor lui Israel: ,Să nu mâncați sângele nici unui trup; căci viața oricărui trup este sângele lui: oricine va mânca din el, va fi nimicit.’” Acum, ca să avem o privire de ansamblu: Lev. 16 vorbește despre ziua cea mai importantă din istoria Israelului, despre ziua ispășirii, când marele preot, odată pe an intra în sfânta sfintelor ca să aducă sângele împăcării. Citesc numai Lev. 16.17: „Să nu fie nimeni în cortul întâlnirii când va intra Aaron să facă ispășirea în sfântul locaș, până va ieși din el. Să facă ispășire pentru el și pentru casa lui, și pentru toată adunarea lui Israel.” Un cuvânt minunat. Am putea citi acum versetele paralele din Evrei, unde Domnul nostru, ca mare preot a intrat cu sângele Său în sfânta sfintelor căpătând o răscumpărare veșnică pentru noi.

Mergem mai departe la Isaia 53 – unul dintre cele mai minunate cuvinte despre răscumpărare, împăcare și iertare; dar de asemenea, unul dintre cele mai minunate cuvinte despre sămânța dumnezeiască. Iar sămânță înseamnă întotdeauna urmași. Vă puteți nota cu toții: de 213 ori este folosit în Biblie cuvântul „sămânță” în legătură cu „urmași”. Sămânța lui Avraam au fost urmașii lui. Sămânța lui David au fost urmașii lui David. De 213 ori Cuvântul lui Dumnezeu vorbește în diferite legături despre sămânță, despre

sămânța lui Dumnezeu, despre Hristos, despre Biserică. Iar aici, în Isaia 53 citim în v. 10: *„Domnul a găsit cu cale să-L zdrobească prin suferință... Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.”* Apoi ne este arătat Ghetsimani, de la v. 11: *„Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.”* Și eu și voi aparținem de cei mulți pentru care a făcut El ispășire și cărora le-a dăruit neprihănirea. *„...și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.”* A făcut-o? *„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică păcatul lumii!”* V. 12: *„De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.”*

Frați și surori, haideți să ne includem în acest text: El s-a rugat pentru tine și pentru mine, El a trebuit să meargă pe calea Golgotei pentru tine și pentru mine. El a isprăvit răscumpărarea și împăcarea și ni le-a dăruit nouă. Astăzi să pătrundă atât de adânc în noi încât să devină experiența noastră personală de mântuire, încât noi azi, în acest loc, să trăim această faptă măreață de mântuire a Dumnezeului nostru – ispășirea, iertarea, harul și mântuirea. Să primim aceste lucruri în noi astfel încât să-I putem mulțumi lui Dumnezeu pentru ele, slăvind Numele Lui, pentru că ne-a cuprins și pe noi în acest plan de mântuire. Dumnezeu a fost în Hristos. Noi am fost împăcați cu Dumnezeu, am trecut de la moarte la viață. Biruința Lui este și biruința noastră.

Acum, despre cina Domnului. Știți cu toții că întotdeauna au fost discuții contradictorii despre ceea ce învață Biblia. Totdeauna au avut loc discuții: discuții despre dumnezeire, discuții despre botez, despre neprihănire. Eu nu știu de ce se ceartă oamenii, dar așa cum am spus-o de multe ori, acolo unde este descoperire nu mai sunt discuții. Unde se mai poartă discuții contradictorii, acolo nu este descoperire.

Să citim despre cina Domnului pe care o vom sărbători, trei versete deosebite din evanghelia după Ioan, cap. 6. Am auzit din Vechiul Testament că oricine va mânca sânge va fi nimicuit din mijlocul poporului. Pentru că sângele a fost dat pentru ispășire, pentru iertare, iar viața trupului este sânge – deci nimănui nu-i era permis să mănânce sânge. Chiar și în Faptele Apostolilor 15, apoi de asemenea în cap. 21 – apostolii au hotărât, sub călăuzirea Duhului Sfânt, să se interzică mănucarea sângelui. Era interzis să se mănânce sânge.

Ioan 6.47–51: *„Adevărat, adevărat, vă spun, că cine crede în Mine, are viața veșnică. Eu sunt Pâinea vieții. Părinții voștri au mâncat mană în pustie, și au murit. Pâinea, care se pogoară din cer, este de așa fel, ca cineva să mănânce din ea, și să nu moară. Eu sunt Pâinea vie, care s-a pogorât din cer. Dacă mănâncă cineva din pâinea aceasta, va trăi în veac; și pâinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.”* Aici se vorbește deja în același context despre pâine și trup. *„și pâinea, pe care o voi da Eu, este trupul Meu, pe care îl voi da pentru viața lumii.”* *„La auzul acestor cuvinte, Iudeii se certau între ei, și ziceau: „Cum poate omul acesta să ne dea trupul Lui să-l mâncăm?”* Isus le-a zis: *„Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă.”* Amintiți-vă versetele din Vechiul Testament: viața este în sânge, și nimeni nu trebuia să mănânce sânge. Acum, în Noul Testament dacă noi nu primim sângele pentru noi, atunci viața dumnezeiască din sânge nu intră în noi. Fiți atenți: citesc din nou de la v. 53: *„Isus le-a zis: „Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă nu mâncați trupul Fiului omului, și dacă nu beți sângele Lui, n-aveți viața în voi înșivă. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, are viața veșnică.”* Aleluia. Slavă lui Dumnezeu! *„...are viața veșnică; și Eu îl voi învia în ziua de apoi. Căci trupul Meu este cu adevărat o hrană, și sângele Meu este cu adevărat o băutură. Cine mănâncă trupul Meu, și bea sângele Meu, rămâne în Mine, și Eu rămân în el. După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și*

el prin Mine.” Ce cuvânt minunat. La ce verset vă gândiți acum? 1 Cor. 2.14: „*omul firesc nu primește lucrurile Duhului lui Dumnezeu.*” Lucrurile spuse în Cuvânt trebuie înțelese duhovnicește, trebuie să fie primite, și descoperite prin Duhul. Nu e nevoie să vină cineva aici și să transforme pâinea la Cina Domnului, sau să transforme vinul în sânge. Nu, nu! Viața care a fost în sângele Mielului trebuie să producă schimbarea în mine și tine! Viața Lui trebuie să se manifeste în noi, prin harul Lui. Citim și de la v. 57: „*După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine. Astfel este pâinea, care s-a pogorât din cer, nu ca mana, pe care au mâncat-o părinții voștri, și totuși au murit: cine mănâncă pâinea aceasta, va trăi în veac.*” Binecuvântat să fie Domnul. Toți cei care L-au primit pe Isus Hristos, care au primit viața divină care era în sânge (în sânge era împăcare, răscumpărare, iertare) au primit în ei viața veșnică. Toți cei care au primit prin credință iertarea și împăcarea au primit tot ce a fost spus dinainte. În Hristos Dumnezeu ne-a dăruit o răscumpărare deplină, prin harul Său.

Acum versetele despre Cina Domnului, din Matei 26. Citim deseori aceste versete când avem Cina Domnului. Când avem un botez, citim versetele despre botez. Citim întotdeauna versetele care tratează subiectul respectiv. Mat. 26.28-29: „*căci acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți, spre iertarea păcatelor.*” Cu siguranță că ați ascultat cu atenție. Noi știm cu toții că în pahar era vin. Domnul a băut vin, împreună cu ucenicii Lui. El a frânt pâinea, și le-a dat-o. Azi vom frânge pâinea și vom da paharul de la unii la alții. Dar vă rog amintiți-vă Ioan 6. În El era viața. Oricine L-a primit pe El, oricine a primit moartea Lui pentru noi, când El Și-a dat trupul, sângele și viața Lui pentru noi, are dreptul să ia Cina Domnului, și să vestească moartea Domnului.

În Marcu, aceste cuvinte sunt scrise puțin mai clar. Marcu 14.22-25: „*Pe când mâncau, Isus a luat o pâine; și, după ce a binecuvântat, a frânt-o, și le-a dat, zicând: „Luați, mâncați, acesta*

este trupul Meu.” Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el. Și le-a zis: „Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care se varsă pentru mulți.” În Isaia 53 am citit că El Își va da viața ca jertfă. Acum observați v. 25: *„Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței, până în ziua când îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.”* Întotdeauna trebuie citit mai departe, pentru a primi răspunsul din sfânta Scriptură.

În Apoc. 5 – și acesta este de fapt capitolul cu deschiderea pecetilor... v. 9-10: *Și cântau o cântare nouă, și ziceau: „Vrednic ești tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost înjunghiat, și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam. Ai făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeul nostru, și noi vor împărăți pe pământ!”* „...ai răscumpărat ... cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.” Dumnezeu Și-a răscumpărat Biserica Sa din toate neamurile, pe cei întâi născuți, pe toți aceia rânduiți să fie fii și fiice ale lui Dumnezeu, după buna plăcere a voii Sale. Frați și surori, oricine poate să creadă lucrul acesta din toată inima, primește prin Duhul lui Dumnezeu mărturia că face parte din aceștia. Aceasta nu este numai o lecție teoretică, ci ni se adresează personal. El te-a răscumpărat pe tine, El m-a răscumpărat pe mine.

Și acum uitați-vă în jurul vostru: din toate neamurile, limbile și națiunile. La balcon se traduce în 12 limbi. Toată lumea ascultă astăzi, până în China, până la marginile pământului. Este cu adevărat mesajul dumnezeiesc, care răsună pentru ultima oară până la marginile pământului. În nici o religie, în nici o biserică nu este mântuire, ci numai în Isus Hristos, Domnul nostru. De aceea accentul cade pe *„După cum Tatăl, care este viu, M-a trimis pe Mine, și Eu trăiesc prin Tatăl, tot așa, cine Mă mănâncă pe Mine, va trăi și el prin Mine.”* Dumnezeu în Hristos și Hristos în noi: acesta este planul de mântuire al Dumnezeului nostru – să fim așezați în Biserica celor întâi născuți, așa cum vedem în epistola către Evrei – o Biserică ce a primit dreptul de întâi născut.

Citim câteva versete din 1 Cor. 11, de la v. 23: „*Căci am primit de la Domnul ce v-am învățat...*” Au existat pe pământ bărbați ai lui Dumnezeu care au fost în legătură cu Dumnezeu, care prin inspirația Duhului ne-au lăsat Cuvântul, toată învățătura de care avem nevoie. Citesc v. 24, și nădăjduiesc că vedeți completarea față de Mat. 26. „*Și, după ce a mulțumit lui Dumnezeu, a frânt-o, și a zis: „Luați, mâncați; acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi...*” În Matei nu este scris „*care se frânge pentru voi...*” Nu este scris nici în Marcu. Este scris aici, prin descoperire, în contextul de care aparține. „*...acesta este trupul Meu, care se frânge pentru voi; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea.*” Tot astfel, după cină, a luat paharul, și a zis: „*Acest pahar este legământul cel nou în sângele Meu; să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea, ori de câte ori veți bea din el.*” Pentru că, ori de câte ori mâncați din pâinea aceasta și beți din paharul acesta, vestiți moartea Domnului, până va veni El.” Acestea sunt cuvintele Scripturii. Vedem cum i-a condus Duhul lui Dumnezeu pe bărbații lui Dumnezeu, în Vechiul Testament și în Noul Testament, pentru a aduce Cuvântul potrivit la vremea potrivită.

Apoi, tot pentru lămurire, în 1 Cor. 10 avem v. 16-17: „*Paharul binecuvântat, pe care-l binecuvântăm, nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos?*” Noi am fost readuși în părtășia cu Dumnezeu, împăcați cu Dumnezeu, și am primit înfierea. „*...nu este el împărtășirea cu sângele lui Hristos? Pâinea, pe care o frângem, nu este ea împărtășirea cu trupul lui Hristos? Având în vedere că este o pâine, noi, care suntem mulți, suntem un trup; căci toți luăm o parte din aceeași pâine.*” „*O, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu!*” Este ceva minunat.

În cap. 11 suntem îndemnați: „*Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși*” iar în Mat. 6.14-15, la sfârșitul rugăciunii „Tatăl nostru” în două versete ni se spune să ne iertăm unii pe alții tot așa cum ne-a iertat și pe noi Dumnezeu, în Hristos – să nu avem nimic împotriva celui alt. Noi am primit o iertare deplină, și iertăm pe fratele și pe sora, noi, care credem că Dumnezeu era în Hristos și a împăcat lumea, și pe noi, cu Sine, - noi, care credem că în sângele

dumnezeiesc era viața dumnezeiască pe care am primit-o...iar această viață divină este viața veșnică. Totul este zidit pe împăcare și iertare.

Haideți ca astăzi să ne iertăm unii pe alții din inimă. Nimeni să nu disprețuiască sângele legământului celui nou și să nu respingă iertarea. Să ne iertăm unii pe alții din toată inima, tot așa cum ne-a iertat și pe noi Dumnezeu în Hristos, Domnul nostru.

De asemenea, ceea ce scrie în v. 31 are o importanță deosebită; 1 Cor.11.31: „*Dacă ne-am judeca singuri...*” Nu să-l judecăm pe celălalt, ci să ne judecăm pe noi. „*Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși, și așa să mănânce...*” Nu pe celălalt să-l cercetăm... Lăsați-l în seama Domnului. „*Fiecare să se cerceteze dar pe sine însuși...*” Apoi citim mai departe: „... *n-am fi judecați. Dar când suntem judecați, suntem pedepsiți de Domnul, ca să nu fim osândiți odată cu lumea.*” Acum fie că o credeți sau nu, totuși eu doresc s-o spun ca mărturie. S-a întâmplat în august 1975 – cu mulți ani în urmă. Sora noastră cea mai mică, Alitze, avea un fiu pe care-l chema Siegfried. El a vrut să se facă polițist; a participat la trageri cu arma, un glonț l-a lovit în cap și a intrat în comă și nu și-a mai revenit. Acest lucru m-a atins așa de tare. Pe vremea aceea eram în America de nord. Am auzit despre această întâmplare, m-am întors, și pe drumul spre Zürich, în acel ultim sfârșit de săptămână... chiar înainte de asta făcusem o vizită la prietenii mei din Heilbron... Și ceea ce i s-a întâmplat nepotului meu Siegfried m-a atins așa de tare, încât m-am dus singur într-o pădure din apropiere. Eram sfâșiat în interiorul meu, și am spus: „Doamne iubit, de ce s-a întâmplat acest lucru? El era așa de tânăr, iar acum nu mai este...” Și tot așa cum îmi auziți voi glasul meu acum, eu am auzit glasul Domnului care mi-a spus... (și de fiecare dată vine de sus, dar din dreapta): „**Nu te împotrivi. L-am luat la Mine ca să nu fie osândit odată cu lumea.**” În clipa aceea mi-am adus aminte de versetul acesta: „*ca să nu fim osândiți odată cu lumea.*” Dumnezeu este credincios. El poate să dea har în ultima clipă, și înainte ca un om să alunece în lume, El îl ia la Sine, ca să nu fie osândit odată cu lumea. Dumnezeul nostru este un Dumnezeu credincios. A Lui să

fie cinstea și lauda. Și astăzi nimeni să nu se închidă, nimeni să nu rămână în urmă, ci toți, de aproape și de departe, din această țară și din alte țări, din toată Europa și din toată lumea, toți să-L primească personal pe Isus Hristos, prin credință, și să-și trăiască întoarcerea la Dumnezeu și împăcarea, să trăiască harul lui Dumnezeu, astfel ca nimeni dintre cei de aici și din lumea întreagă...și aici, prietenii noștri din Chile...toți să asculte azi glasul Lui, să primească personal jertfa de pe Golgota, să primească accesul la Dumnezeu și să aibă propria experiență de mântuire, nașterea din nou, înnoirea. Aceasta să fie ziua – aceasta trebuie să fie și va fi ziua în care Dumnezeu ne dăruiește o mântuire deplină, prin har. Iar după aceea, fără să ne îndoim, să participăm la Cina Domnului, amintindu-ne de lucrarea încheiată de răscumpărare de pe crucea Golgotei – o lucrare de asemenea încheiată în tine și în mine. Ce s-a întâmplat pe Golgota s-a întâmplat pentru tine și pentru mine. Și trebuie să se întâmple în tine și în mine. Noi suntem turma răscumpărată, suntem roadele răscumpărate prin Golgota, suntem sămânța care a fost semănată și a răsărit, suntem urmașii... despre acestea lucruri am putea citi niște versete.

Ca rezumat, haideți să spunem că încă ne mai aflăm în ziua mântuirii. Încă mai trăim în vremea harului. Haideți să fim cinstiți: nimănui nu-i folosește să vorbească despre vremea sfârșitului sau despre împlinirea prorociei biblice, dacă în paralel cu aceasta nu are loc adevărata veste și adevărata trăire cu Dumnezeu. Și acesta este lucrul cel mai important. Iar astăzi este ziua în care o putem primi prin credință; fiecare dintre noi o poate primi personal, mulțumindu-I lui Dumnezeu. S-a întâmplat pentru tine, și s-a întâmplat pentru mine, iar acum s-a întâmplat în tine și în mine. Noi toți am găsit har înaintea lui Dumnezeu, și-I suntem recunoscători.

În ceea ce privește spălarea picioarelor, nu vom spune nimic despre tema aceasta. Se poate citi în 1... unde este? Spuneți-mi! Ioan 13, sigur că da. Acolo Domnul nostru, care a spălat picioarele ucenicilor Săi, a spus: „*Pentru că Eu v-am dat o pildă, ca și voi să faceți cum am făcut Eu.*” Noi nu întrebăm „de ce?” sau „pentru ce?” ci spunem doar: „El a spus-o, iar noi o facem.” Ferice de acela care

poate să creadă din toată inima și care poate să și dovedească faptul că el crede cu adevărat.

Dumnezeul Atotputernic, care astăzi este în mijlocul nostru, și care ne-a vorbit, a mântuit, a dăruit siguranța credinței și a binecuvântat. Iar acum ne ridicăm ca să-I mulțumim împreună pentru aceasta.

Frații vin în față ca să frângă pâinea. Dacă cele două surori au o cântare potrivită, o pot cânta. Poate mai întâi cântăm o cântare. „Așa cum sunt...” [...]

Doamne credincios, Cuvântul crucii este puterea lui Dumnezeu. Binecuvântează-i pe aceia care Te primesc prin credință. Ei trăiesc eliberarea, iertarea, înnoirea prin Duhul Tău... Doamne iubit, lucrează azi în mijlocul nostru prin puterea Sângelui, a Cuvântului și a Duhului Tău. Astăzi, în acest loc să se împlinească lucruri mari. Îți mulțumesc. S-a isprăvit. S-a isprăvit. Și tot poporul să spună „Aleluia”.

Să cântăm „Golgota minunată”. [...]